

ΕΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΣΙΑΣ

λόγιος κόσμος είναι προωρισμένος, ὅσον και ἂν ἄγεται και αὐτὸς σήμερον ὑπὸ πρακτικοῦ πνεύματος, πάντοτε νὰ κατατρίβεται ὀλίγον μὲ τὰ λεξείδια. Ἡ ἀλήθεια ἐν τούτοις εἶναι ὅτι κάθε πρᾶγμα θέλει τὸ ὄνομά του. Ἄρκει μόνον νὰ μὴ κατασκευάζωμεν τὸ ὄνομα πρὶν ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα, ὡς συνέβη κάποτε. Ἐνθυμούμαι, — πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστου παρεξηγήσεως σπεύδω νὰ προσθέσω ὅτι ἤμουν μικρὸ παιδί, — ἐνθυμούμαι τὴν κρατεράν μεταξὺ φιλολογούντων μάχην πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἀκόμη τῆς περι τορπιλλῶν μελέτης τοῦ μακαρίτου Γκυλδεκρόν. Ὁ βαρῶν Γκυλδεκρόν ἦτο Δανὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ὑπασπιστὴς τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως. Ἦτο πολὺ φιλέλληγν, ἐξέμαθε καλῶς τὴν γλῶσσαν μας και ἀπεφάσισε πρῶτος νὰ μὴσῃ ἡμᾶς εἰς τὰ τοῦ νέου τούτου ὄπλου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἀνθροπικοῦ πολέμου τῆς Ἀμερικῆς 1861—65 εἶχεν ἐκπλήξει τὸν κόσμον. Ναύκλαστρον, νάρκη, νηορρήκτης, νηοκατάκτης, νηοθραύστης και δὲν ἠξεύρω πόσα ἄλλα εἶχον ἤδη ἐκπηδήσει ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τῶν τότε σοφῶν σπεύδοντα και διαγκωνιζόμενα ποῖον πρῶτον νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ περιβάλλῃ τὸ νέον τοῦτο ὄργανον καταστροφῆς, ὅπερ μεθ' ὅλα ταῦτα πολλὰ μετὰ τὴν ἔριν ἔτη ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀρκοῦμενον νῦν μετριοφρόνως, ἄλλα και ὀλίγον ἀντιδασκαλικῶς, εἰς τὸ ξενίζον ὄνομα τῆς τορπίλλης.

Σήμερον, — γράφω τὴν 11 Μαΐου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1906, — εὑρίσκειται ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐν προσομοίαις κατὰ τι φύσεως μικρὸν ζήτημα. Πῶς νὰ ὀνομασθῶσι τὰ νέα ἀντιτορπιλλικὰ τὰ ὁποῖα ναυπηγεῖ ἐν τῇ ξένῃ τὸ κράτος; Νῦν πρόκειται περὶ κυρίων ὀνομάτων, Θεμιστοκλῆς ἢ Κόνων! Ἐδῶ δὲ εἶναι εὐκολώτερον νὰ δώσῃ τις τὴν γνώμην του, και δὲν ἀμφισβᾶλλετε ὅτι ὅλοι ἔδωκαν αὐτήν. Ἐν τούτοις ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἀρκοῦντως λεπτὸν και ὅτι δὲν στερεῖται σημασίας, ἐφ' ὅσον ἕκαστον στράτευμα ἀποτελεῖ ἐν σύνολον ὄχι μόνον ὕλικῶν ἀλλὰ και ἠθικῶν δυνάμεων.

Οἱ θαλασσινοὶ τοῦ Ἀγῶνος, οἱ εἰς τόσα ἄλλα θαυμαστοί, θαυμαστικῶς εἶχαν λύσει και τοῦτο τὸ ζήτημα, ἀποκλειστικῶς ἀντλοῦντες

ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας καὶ τῆς κλασικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Πόσον δὲ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς ἀπὸ αἰῶνων καθευδούσης ἑλληνικῆς συνειδήσεως τὰ ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἐδίδαν εἰς τὰ σκάφη των: ὁ Ἄρης, καὶ ἡ Ἄθηνᾶ, καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ Διομήδης, ὁ Λυκοῦργος, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Κίμων, ὁ Ἀριστείδης, ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ Νέστωρ, ὁ Ἐπαμεινώνδας, ὁ Λεωνίδα, ἡ Τερψιχόρη, ἡ Ἀσπασία, ἡ Κλειώ, ἡ Νιόβη, ἡ Γοργώ, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Σπαρτιάτις, ὁ Σόλων, ὁ Περικλῆς! Εἶπον ἀκόμη: ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἐλευθερία.

Οἱ Ἴσπανοὶ μέχρι τινὸς κατέφευγον ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἰς τοὺς προστάτας ἄγιους των καὶ δὲν ἀνεγίνωσκον ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ καταχρῶσων πρυμνῶν των ἄλλο ἀπὸ τὰ « Ἅγιος Ἰωσήφ », « Παναγία Τριάς », « Ἅγιος Ἰσιδωρος », « Ἅγιος Ἰάκωβος τῆς Κομποστέλλας » καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ ἄγιοι των ὁμῶς δὲν τοὺς ἔσωσαν οὐτ' ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τοῦ Ἁγίου Βικεντίου, οὐτ' ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τοῦ Τραφαλγάρ' ἢ μᾶλλον αὐτοὶ δὲν ἐτίμησαν τοὺς ἄγιους των ἀσκοῦντες ἐν καιρῷ τοὺς πυροβολητάς των. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα, οἱ ἄγιοι δὲν ἀναγινώσκονται ἔκτοτε τόσον συχνὰ εἰς τὰς ἰσπανικὰς πρύμνας, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον νὰ κοσμήσουν ἱστορικὰ, ἢ γεωγραφικὰ, ἢ βασιρικὰ ὀνόματα: Θισνέρος καὶ Χριστόφορος Κολόμβος, Νῆσος Κούβα καὶ Νῆσος Λουθὼν, Κάρολος Ε' ἢ Βασίλισσα Χριστίνα.

Δὲν εἶναι ἀκίνδυνον νὰ γίνῃς ἀνάδοχος σκάφους, ὡς εἶναι ἀκίνδυνον νὰ γίνῃς κουμπάρος εἰς τὰ χωριά μας, ἐφ' ὅσον τουλάχιστον οἱ χωρικοὶ δὲν πυροβολοῦν ἐνσφαιρῶς εἰς δόξαν σου καὶ εἰς δόξαν τοῦ βαπτιστικοῦ σου. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν τῆς Γαλλίας τὴν ἔπαθεν ἐσχάτως πολὺ ἄσχημα μὲ τὴν ἀκατανόητον ἔμπνευσίν του νὰ βαπτίσῃ ἐν τεράστιον εὐδρομον θωρηκτὸν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑρνέστου Ρενάν. Ἐρνέστιος Ρενάν, ἐν θωρακωτόν, ὡς νὰ ἦτο πανεπιστημιακὴ τις αἰθούσα ἢ τεκτονικὴ τις στοά, καὶ ὡς νὰ μὴ εἶχε ναυάρχους ἢ Γαλλία ἐν τῇ ἱστορίᾳ της ὡς τὸν Ἀβραάμ Δυκὲν ἢ τὸν Τρουβίλ. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς οὗτος δὲν διωρθώθη ἀκόμη καὶ ἀναγινώσκω εἰς στρατιωτικὸν περιοδικὸν τῆς Γαλλίας: « Εἶδατε ποῦ ὁ ὑπουργὸς ἐξέλεξεν ὀνόματα διὰ τὰ ναυηγούμενα θωρηκτὰ τῶν 18,000 τόννων; Βολταίρος, Κονδορσέ, Λιδερῶ κ.λ.π. Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν οὐρανῶν καὶ ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῶν κατοικίας θὰ βλέπουν οἱ φιλόσοφοι μεθ' ὑπερφηφανίας τὰς κατακτῆσεις των ἐν τῇ ναυτικῇ! Χάνεται ἐν τούτοις μία εὐκαιρία ὅπως ἀναζητήσωσιν ὀνόματα ὡς τὸ *Vengeur* καὶ τὸ *Tonnant* (ἱστορικὰ σκάφη τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ). Τί κρίμα! Οὐδεὶς λοιπὸν πλέον γινώσκει τί ἐνθυμίζουσι!»

Τὸ ἀθηναϊκὸν ναυτικὸν μὲ τὰς κομπὰς καὶ ἰσχυρὰς τριήρεις του, ἐν μέσῳ μιᾶς ἐποχῆς πλεούσης εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐδίδεν ὠραῖα ὀνόματα εἰς τὰ πλοῖα του. Τριακόσια περίπου σώζονται, εὐρέθησαν τὰ πλεῖστα εἰς τὰς περιφήμους ἐπιγραφὰς τοῦ Πειραιῶς ἅς εὗρεν ὁ Ρὸς καὶ ἐξέδωκεν ὁ περιώνυμος

Μπέκ. Κάποιος αρχαιολόγος είχε τὴν ὑπομονήν νὰ τὰ μελετήσῃ, νὰ τὰ παραβάλλῃ, νὰ τὰ συγκροτήσῃ καθ' ὁμάδας καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ ὀνοματοθεσία τῶν τριήρων εἶχε βάσιν ὠρισμένον τι σύστημα. Κατὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐνέπνεον ἢ αἱ ιδιότητες καὶ ἀρεταὶ τοῦ σκάφους, ἢ ἡ μαχητικὴ αὐτοῦ δεξιότης καὶ αἱ ἐπιζόμεναι ἢ ἐπιτευχθεῖσαι νίκαι, ἢ τὰ ὀνόματα πολεμικῶν ὀργάνων, ἢ ἀφηρημέναι ἰδέαι, ἢ θρησκευτικαὶ συνήθειαι, ἢ γεωγραφικὰ ὀνόματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸ κράτος ἢ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι λόγοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἐρευνητὴς οὗτος τῆς ἀρχαιότητος ἀπῆρτισε δέκα ὅλας κατηγορίας. Ἐγὼ, — δύναται νὰ λείψῃ καὶ ἐν ἐγῶ; — ἐκ τοῦ μακροῦ καταλόγου τῶν ὀνομάτων τῶν ἀθηναϊκῶν τριήρων ἐξέλεξα τὸ ὄνομα Φοῖβη διὰ τὴν ἀναπαράστασίν μου ἀρχαίας τριήρους, τὴν ἀνακειμένην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κολακευόμενος μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Φοῖβη αὕτη ρίπτει ὀλίγον φῶς εἰς τὰ πολλαπλᾶ ζητήματα τῆς ἀρχαίας ναυπηγίας. Σημειῶ ἐδῶ καὶ ἄλλα τινὰ ὀνόματα ἐκ τοῦ αὐτοῦ περιέργου ἀθηναϊκοῦ καταλόγου: Ἡ Ἄμεμπος, ἡ Ἀρίστη, ἡ Δόξα, ἡ Εὐκλεία, ἡ Εὐτυχής, ἡ Εὐχαρίς, ἡ Θάλλουσα, ἡ Λαμπρά, ἡ Πανταρίστη, ἡ Πρώτη, ἡ Στίλβουσα, ἡ Νίκη, ἡ Ἀγαθονίκη, ἡ Ἀνδρεία, ἡ Ἀνδραγαθία, ἡ Γενναία, ἡ Δύναμις, ἡ Θρασεῖα, ἡ Καλλιστράτη, ἡ Λέαινα, ἡ Ναυκρατοῦσα, ἡ Νικηφόρος, ἡ Στεφανουμένη, ἡ Σωσίπολις, ἡ Ἀμιλλα, ἡ Εὐλιμένη, ἡ Εὐπλοία, ἡ Πανθήρα, ἡ Παράταξις, ἡ Πετομένη, ἡ Πρόπλους, ἡ Ταχεῖα, ἡ Αἰχμή, ἡ Λόγγη, ἡ Πανοπλία, ἡ Σάλπιγξ, ἡ Σφενδόνη, ἡ Τρίαίνα, ἡ Ὁμόνοια, ἡ Προθυμία, ἡ Φιλοτιμία, ἡ Ἰερά, ἡ Ὀλυμπιάς, ἡ Πανήγυρις, ἡ Δημοκρατία, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Ἡγεμονία, ἡ Συμμαχία, ἡ Ἀκτίς, ἡ Ἀλκυών, ἡ Αὐγή, ἡ Αὔρα, ἡ Εὐδία, ἡ Θύελλα, ἡ Περιστερά, ἡ Φωσφόρος, ἡ Ἀγλατα, ἡ Ἀργυρῶ, ἡ Ἀμφιτρίτη, ἡ Ἀρτεμισία, ἡ Ἀταλάντη, ἡ Γοργῶπις, ἡ Εὐρώπη, ἡ Θέτις, ἡ Κεκροπίς, ἡ Νηρηΐς, ἡ Παρθένος, ἡ Σειρήν, ἡ Χάρις, ἡ Χρυσή, ἡ Αἰθιοπίς, ἡ Δελφίς, ἡ Ἑλλάς, ἡ Κρήτη, ἡ Ἴωνική, ἡ Περσίς, ἡ Σουνιάς. Ἰδοῦ τὰ κυριώτερα τῶν ὀνομάτων, δι' ὧν ἐβάπτιζον τὰ πλοῖα τῶν οἱ προπάτορες. Δὲν σὰς φαίνονται σχεδὸν σημερινά; Ἐχουν τι τὸ μακαρονικὸν ὡς θὰ ἐφαντάζετό τις πρὶν ἀνευρεθῶσιν; Οὐδὲν δ' ἔχουν βεβαίως τὸ φανταρονικόν, οὔτε Τρόμος, οὔτε Κεραυνός. Τὰ τοιαῦτα ἐν τούτοις: Τρομερός, Φοβερός, Ἀήττητος, Ἀκαμπτos, Κολοσσός, εἶναι σήμερον τὸ ἀποκλειστικὸν σχεδὸν νόημα τοῦ ναυτικοῦ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας: ἀλλ' εἰς αὐτὴν τέλος πάντων δυνατόν νὰ ἐπιτραπῶσιν αἱ μεγαλαυχίαι, διότι τρομερὰ καὶ φοβερὰ ἢ κατὰ θάλασσαν δύναμις αὐτῆς, πρόκειται δὲ καὶ περὶ ἀσυνήθων ἐκτοπισμάτων καὶ βαρυτάτου πυροβολικοῦ.

Οἱ ἐκείθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ἀγγλοσάξωνες, ὡς ἄνθρωποι κατ' ἐξοχὴν πρακτικοὶ ποῦ εἶναι, ἔλυσαν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο μὲ τὸν ἀπλούστερον ἴσως καὶ τὸν ὠραιότερον τρόπον. Ἐπῆραν κατὰ σειρὰν τὰ ὀνόματα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῶν καὶ ὠνόμασαν τὰ πολεμικὰ τῶν: Τεξᾶς, Ἰνδιάννα, Ἰόδα, Ἀλαβάμα, Γεωργία, Καλιφορνία,

καὶ οὕτω καθεξῆς· κατόπιν τὰς πόλεις Μπροῦκλιν, "Άγιον Λουδοβίκον καὶ λοιπὰς,—κατάλογον, ὅστις δὲν θὰ ἐξαντληθῆ ταχέως μεθ' ὄλην τὴν ταχύτητα μετὰ τῆς ὁποίας αὐξάνει ὁ ἀμερικανικὸς στόλος.

Τὰ βασιλικὰ ὀνόματα εἶναι ἰδίως συνήθη εἰς τὰ μικρὰ κράτη καὶ ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν Γερμανίαν. Τί νὰ σημαίνουν δὲ ἐκεῖνα τὰ *Γιασίμα*, *Σικισίμα*, *Μικάζα*, τὰ τόσον ἐμπνέοντα σεβασμὸν; Δὲν ἐγνώριζα τινὰ Ἰαπωνομαθῆ νὰ μοῦ τὰ ἐξηγήσῃ, ὡς οὐδὲ τὸ ἐσχάτως καθελκυσθὲν *Κατόρι*, ὅπερ δὲν τὸ ἐμποδίζει ἐν τούτοις νὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερον θωρηκτὸν τοῦ κόσμου.

"Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀντιτορπιλικὰ μας εἶπα τὴν γνώμην μου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, ὅπου μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴν νὰ τὴν ζητήσουν. Προκειμένου περὶ σκαφῶν τὰ ὅποια εἶναι μικρὰ, ἀλλὰ δὲν στεροῦνται πολεμικῆς ἀξίας, ὀνόματά τινα εἰλημμένα ἐκ τῆς ἀρχαίας ὀπλικῆς θὰ ἦσαν τὰ καλλίτερα. *Ἀσις*, *Δόρυ*, *Ρομφαία*, *Σάρισα* (ἢ περιφημος μακεδονικὴ λόγγῃ). Προτιμώτερα πάντως ἀπὸ τὰ παραστατικώτατα, ἀλλ' ὀλίγον φανφαρονίζοντα: *Καταπέλτης*, *Κεραυνός*, *Λαίλαψ*. Καὶ οἱ Γάλλοι ἔχουν ἐκ τῶν ἀρχαίων ὀπλων *Framée*, *Hallebarde*. Οἱ Ἴσπανοὶ εἶχαν ὀνομάσει τὰ ἀντιτορπιλικὰ τῶν μετὰ τὰ καταπληκτικὰ ὀνόματα *Teror*, *Furoz* καὶ μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ *Ἄδου* Πλούτωνος, ὅπερ δὲν ἐμπόδιζε νὰ καταποντισθῶσιν ἐντὸς δύο λεπτῶν ὑπὸ τὰς βολὰς τοῦ τόσον πεζὸν ὄνομα φέροντος ἀμερικανικοῦ «*Γλοῦτσοστερ*», ἐν *Σαντιάγῳ*.

Ἐυπαίδευτος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἤκουσα κάπου ὅτι ἐπρότεινε τὰ ὀνόματα *Θεμιστοκλῆς*, *Κίμων*, *Φορμίων*, *Κατσώνης*. Τὸ τελευταῖον παρέλκει βεβαίως ἐνταῦθα, τὸ δὲ τοῦ μεγάλου τακτικοῦ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου δὲν δύναται νὰ κοσμήσῃ τὴν πρύμναν σημερινοῦ σκάφους, ἀνήκον εἰς ἄνδρα διαπρέψαντα εἰς πόλεμον μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ τὰ ὀνόματα τῶν δύο μεγάλων ἀρχηγῶν τοῦ κατὰ τῆς Ἀσίας πολέμου εἶναι πολὺ βαρῆα βεβαίως διὰ μικρὰ ἐκτοπίσματα καὶ εὐχομαι εἰς τὸ ναυτικόν μας ν' ἀποκτήσῃ ταχέως σκάφη παρατάξεως, τῆς γραμμῆς δηλαδὴ, δεκακισχιλίων τοῦλάχιστον τόννων, ὅπως δυνηθῆ νὰ σκεφθῆ περὶ αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ὄνομα *Κατσώνης* θὰ ἦτο κατάλληλον διὰ τεθωρακισμένον καταδρομικόν.

Καὶ ἀφοῦ ἤλθεν εἰς τὸ μέσον τὸ ὄνομα τοῦ *Κατσώνη* διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίσῃ τὰς ἐνδόξους ἀρχὰς τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἀδιάστως ἔρχεται ἢ σκέψις ὅτι τὸ καθήκον ὑπηγόρευεν ὀνοματοθεσίαν εἰλημμένην ἐκ τῶν σελίδων τῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὡς τὰ μεγάλα ἐκτοπίσματα θὰ ἐλάβανον τὰ ὀνόματα ἀρχηγῶν, τὰ μικρὰ καὶ δὴ τὰ τορπιλλοδόλα θὰ ἔπρεπε νὰ κοσμηθῶσι διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπαραμίλλων πυρπολητῶν, ὅσον καὶ ἂν ἐλησμονήθησαν. Διότι ἐκτὸς ἐνός *Κανάρη*, ἐνός *Παπανικολῆ* τὸ πολὺ - πολὺ, ποῖος ἐνθυμεῖται τοὺς ἄλλους, εἰς τὸν πολὺ περίεργον, ἀλλὰ καὶ ὀλίγον . . . . ἀχάριστον αὐτὸν τόπον; Θὰ συγχωρήσουν ἐν τούτοις οὗτοι τὴν τῶσαυτῇ λησμοσύνην,— τὸ τοιοῦτον εἶναι βέ-

βαιον, — ἄν ποτε δρέψωμεν δάφνας ὁμοίας ἐκείνων τὰς ὁποίας ἔδρεψαν αὐτοί.

ΚΩΝ. Ν. ΡΑΔΟΣ

Υ. Γ. Εἶχαν γραφῆ τὰ ἀνωτέρω, ὅταν καθειλικύσθησαν τὰ νέα ἀντιτορπιλλικά εἰς τὰ ὁποία ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔδωκε τὰ ὄμοια ὀνόματα Νίκη, Δόξα, Θύελλα κ.λ.π. ἐκλέξας ταῦτα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀθηναϊκῶν τριήρων, τὰ ὁποία εἶχα ὑποβάλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Παρηγορήθην τοῦλάχιστον μὲ αὐτὸ ὅτι δὲν ἔγεινε δεκτὴ ἡ γνώμη μου. Μουρμουρίζω ἐν τούτοις, ὅταν δὲν μὲ ἀκούουν αὐλικοί, ὅτι τὸ ὄντως ἐπιτυχὲς καὶ εὐοίωνον ὄνομα *Νίκη* ἐγὼ θὰ τὸ ἐφύλαττα δι' ἕν θωρακωτὸν 15,000 τόννων, ἂν ἦμον . . . Βασιλεὺς.

Κ. Ν. Ρ.

ΤΥΠΟΣ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

○ Κίμων, τύπος φοιτητοῦ. Λιγνὸς καὶ μακρομάλλης
ς' τὸ στόμα τὸ σιγάρο του, μὲ ῥάβδον ὑπὸ μάλης,
ἐφημερίδας μελετᾷ ς' τοὺς δρόμους κ' ἐντὸς κήπων,
κ' εἰς ὅλους δείχνει φοιτητῆς πῶς εἶνε *για τὸν τύπον*.

Ὅπως ὁ τέττιξ τρέφεται μὲ δρόσον, κ' αὐτὸς δὸς του,
μὲ τὸν ἰδρωτὰ τρέφεται τοῦ γέροντος πατρὸς του.

Σχέσεις λαμπρὰς διατηρῶν μ' ὅλας τὰς γειτονίσσας,
τριτοετῆς καὶ τὴν Σχολὴν ἀκόμα μὴ γνωρίσας,
αὐτὸς ἐκ παραδόσεως ἐχθρὸς τῶν *παραδόσεων*,
θαμῶν Χαφτείων, θηρευτῆς ὑπαίθρων ἐντυπώσεων,
ὁ φλυαρῶν πολιτικά καὶ μ' ὄμιλον εὐθύμων
διασκεδάζων σκέπτεται νὰ γίνῃ ἐπιστήμων!

Ὅσον ξοδεύει ὁ γέρον, ποῦ ς' τὸ χωριὸ μὲ δίπλωμα τὸν περιμένει χაίρων,
θὰ ἦνε πάντα φοιτητῆς, ὁ φοιτητῆς ὁ Κίμων.

Μὲ δίπλωμα ὅμως ἢ χωρίς, αὐτὸς τὰ ξεύρει ὅλα.
κ' ἀφοῦ μιλεῖ γιὰ κάθε τι καὶ περὶ τῶν ἀέρων,
θὰ καταντήσῃ ἔς τὴν Βουλὴν, θ' ἀφήσῃ ἐκεῖ τὰ κῶλα.
Ἑλλάς, μὲ τέτοιους βουλευτάς, καὶ σὺ γλήγορα ἐπίσης
τὰ κῶλα σου θ' ἀφήσῃς.

Ἐν Κ/πόλει

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ